# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt LVIII. — Wydany i rozesłany dnia 28 listopada 1872

## 159.

## Ustawa z dnia 13 listopada 1872,

**o czasowej ochronie przedmiotów na wystawę powszechną wiedeńską roku 1873 nadesłanych.**

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

### Artykuł 1.

Każdy krajowiec lub cudzoziemiec, nadsyłający na wystawę powszechną wiedeńską roku 1873 taki przedmiot, na który według przepisów ustawy z dnia 15 sierpnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 184), tudzież obudwu ustaw z dnia 7 grudnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 230 i 237), można uzyskać ochronę przywileju, tudzież znaku fabrycznego lub wzorku, może otrzymać od dyrektora jeneralnego wystawy powszechnej bilet ochrony dla tego przedmiotu.

Prośbę w tej mierze trzeba podać do dyrektora jeneralnego, najpóźniej przed terminem otwarcia wystawy, lub przed umieszczeniem spóźnionego przedmiotu na wystawie, dołączając do niej opis owego przedmiotu, przez podającego sporządzony, jeżeli to do zrozumienia jest potrzebne, z odpowiedniemi planami lub rysunkami, w dwóch, ściśle jednobrzmiących egzemplarzach, a względnie dwa egzemplarze znaku fabrycznego, wzorku lub modelu oddzielnie owinięte.

Jeżeli prośbę podaje pełnomocnik, winien nadto dołączyć do takowej otrzymane pełnomocnictwo.

### Artykuł 2.

Bilet ochrony wydaje bezpłatnie dyrektor jeneralny wystawy z współdziałaniem i podpisem reprezentanta, wyznaczonego w tym celu przez ministerstwo krajów korony węgierskiej. Takowy zabezpiecza otrzymającemu go, od wyrażonego tamże dnia umieszczenia dotyczącego przedmiotu w lokalu wystawy, a jeżeli prośbę podano po umieszczeniu, od dnia podania prośby, podobnież w bilecie wyrażonego, aż do dnia 31 grudnia 1873, te same

prawa, które zapewniłby mu przywilej według przepisów uzyskany, albo które nadałoby mu zaciągnięcie w rejestr podług przepisów znaku fabrycznego, wzorku lub modelu.

Zarazem wolno temuż starać się u władz właściwych, w duchu przepisów ustaw w artykule 1 wzmiankowanych i przed upływem powyższego terminu ochrony, o ochronę przywileju na ten przedmiot, lub też o ochronę znaku fabrycznego lub wzorku.

Artykuł 3.

Przeciwko odmówieniu takiego biletu ochrony odwołanie się lub zażalenie jest niedopuszczalne.

Jeżeliby występowano przeciwko mocy prawnej wydanych biletów ochrony, w tej mierze rozstrzygną władze właściwe podług istniejących ustaw o ochronie.

Artykuł 4.

U dyrektora jeneralnego wystawy powszechnej będzie utrzymywany osobny rejestr próśb w tej mierze podanych i biletów ochrony, w skutek tychże próśb udzielonych; a to w dwóch egzemplarzach, z których po wystawie jeden wraz z rzeczonemi prośbami i jednym egzemplarzem dołączonych tamże opisów albo też znaków fabrycznych, wzorków i modeli oddany będzie ces. król. ministerstwu handlu, drugi zaś, razem z drugim egzemplarzem wzmiankowanych wyżej załączników, królewsko-węgierskiemu ministerstwu rolnictwa, przemysłu i handlu.

Artykuł 5.

Wydane bilety ochrony będą ogłoszone w dzienniku urzędowym austryackim i węgierskim.

Każdemu wolno jest oglądać rejestr wydanych biletów ochrony; atoli opisy, plany, modele itp., do nich należące, będą trzymane w tajemnicy, jeżeli to będzie w prośbie żądanem.

Artykuł 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi handlu.

Gödölö, dnia 13 listopada 1872.

**Franciszek Józef r. w.**

**Auersperg** r. w. **Banhans** r. w.

## 160.

# Instrukcya z dnia 15 listopada 1872,

### do ustawy z dnia 13 listopada 1872 o czasowej ochronie przedmiotów, na wystawę powszechną wiedeńską roku 1873 nadesłanych.

Do artykułu 1.

Nim dyrektor jeneralny wystawy powszechnej przystąpi do załatwienia prośby o wydanie biletu ochrony, trzeba zbadać w obecności podającego, czy są do niej dołączone przepisane ustawą załączniki, t. j. dwa egzemplarze opisu dotyczącego przedmiotu, lub też

dwa egzemplarze znaku fabrycznego albo wzorku lub modelu i to w osobnych obwinięciach, na których powinien być wymieniony przedmiot i nazwisko proszącego, i, jeżeli prośbę podaje pełnomocnik, czy tenże przedkłada otrzymane pełnomocnictwo.

Jeżeli w tej mierze czego niedostaje, natenczas nie przyjmując prośby do załatwienia, trzeba ją zwrócić podającemu poprostu do uzupełnienia, z wyjawieniem powodu.

Natomiast, jeżeli prośby pod powyższemi względami będą znalezione w porządku i będą do załatwienia odebrane, trzeba zapisać na ich stronie zewnętrznej dzień i godzinę podania.

Rozumie się samo przez się, że na mocy biletu ochrony nabywa się zawsze tylko jednego rodzaju ochrony prawnej, mianowicie ochrony przywileju, albo ochrony znaku fabrycznego lub wzorku, podług tego, który rodzaj ochrony dla dotyczącego przedmiotu jest odpowiednim.

Czy istnieje zdatność rzeczona osądzić należy podług przepisów ustaw o ochronie, w artykule I wzmiankowanych, a mianowicie, co się tyczy ochrony przywileju, podług przepisów §§. 1, 2 i 5 ustawy z dnia 15 sierpnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 184), co się zaś tyczy ochrony znaków fabrycznych lub wzorków, podług przepisu §§. 1 i 3 obudwu ustaw z dnia 7 grudnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 230 i 237).

W tym zatem kierunku ma być zbadanym przedmiot, na który żądano biletu ochrony, atoli w ten sposób, że jeżeli idzie o ochronę przywileju, wszelkie, jakiegokolwiek rodzaju dochodzenie nowości lub pożyteczności przedmiotu, stósownie do przepisu §. 17 ustawy z dnia 15 sierpnia 1852, miejsca mieć nie może.

Badając, trzeba obejrzeć obadwa egzemplarze opisu, czyli też znaku fabrycznego, wzorku lub modelu, bez względu czy żądano lub nieżądano, zachowania ich w tajemnicy, poczem takowe, jeżeli były oddane pod pieczęcią, na nowo urzędową pieczęcią zostaną zamknięte.

Oglądając zaś, trzeba się przekonać, czy obadwa egzemplarze rzeczonych załączników są zupełnie zgodne, jak tego wymaga ustawa, a jeżeli się znajdzie różnica, należy ubiegającego się wezwać zaraz, w każdym razie przed wydaniem biletu ochrony, aby ją usunął.

Ażeby rzeczone badanie wykonywać odpowiednio, pan dyrektor jeneralny wystawy powszechnej otoczy się komitetem znawców, wybranym przez niego samego w porozumieniu z reprezentantem królewsko-węgierskiego ministerstwa, a w którym mianowicie mechanika, chemia, nauka o leczeniu i lekarstwach, budownictwo, fizyka, gospodarstwo wiejskie, technologia mechaniczna, równie jak chemiczna i towaroznawstwo, będą miały odpowiednich przedstawicieli.

Jeżeli znawcy ci nie są już zaprzysiężeni jako ces. król. urzędnicy rządowi, dyrektor jeneralny odbierze od nich przysięgę, że opinią dawać będą sumiennie, jakoteż że dotrzymają tajemnicy i wymieni ich ministrowi handlu, przedkładając świadectwa złożonej przez nich przysięgi.

Na przedmioty, które po powyższem zbadaniu, na zasadzie wzmiankowanych powyżej przepisów odnośnych ustaw szczegółowych, uskutecznionem, będą uznane za nieuprawniające do uzyskania ochrony przywileju lub też znaku fabrycznego albo wzorku, bilet ochrony wydanym być nie może, zatem odnośne prośby będą załatwione odmownie.

Podobnież, i to bez badania rzeczowej zdatności odnośnych przedmiotów, będą po prostu odrzucone te prośby o wydanie biletów ochrony, które będą podane do dyrektora

jeneralnego po terminie ustawą wyznaczonym, t. j. po terminie otwarcia wystawy, lub jeżeliby odnośny przedmiot spóźnił się na wystawę, po terminie tego spóźnionego umieszczenia na wystawie.

Do artykułu 2.

Wydając bilety ochrony, dyrektor jeneralny wystawy będzie zawsze postępował w ścisłem porozumieniu z reprezentantem ministerstwa krajów korony węgierskiej do tego wyznaczonym.

Bilety ochrony wydaje bezpłatnie dyrektor jeneralny wystawy powszechnej, z podpisem rzeczonego reprezentanta królewsko-węgierskiego ministerstwa, podług załączonego formularza, na zasadzie którego każdy bilet ochrony ma zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania ubiegającego się lub też pełnomocnika, jeżeli prośbę podał za jego pośrednictwem, krótki opis odnośnego przedmiotu, rodzaj udzielonej ochrony (czy ochrony przywileju, czyli też ochrony znaku fabrycznego lub wzorku), nakoniec dzień zaczęcia się ochrony, który podług artykułu 2 dwojako oznaczonym być może i dzień upływu ochrony, powszechnie obowiązujący.

Jeżeliby posiadacze takich biletów ochrony, dopóki takowe są ważne, podali na zasadzie końcowego ustępu artykułu 2 prośbę do dyrektora jeneralnego wystawy powszechnej, tyczącą się uzyskania należytej ochrony przywileju, znaku fabrycznego lub wzorku, dyrektor jeneralny prośby takiej nie przyjmie, lecz odeśle podających takową do tych władz i urzędów, które na zasadzie odnośnych szczegółowych ustaw o ochronie są do ich przyjęcia powołane.

Podobnież tam odesłane będą wszelkie podania, dyrektorowi jeneralnemu, przedłożone, w których posiadacze takich biletów ochrony zaskarżają trzecie osoby o naruszenie nabytego przez nich prawa ochrony, które to skargi o naruszenie prawa rozstrzygać będą władze, na zasadzie odnośnych ustaw o ochronie, do tego powołane. W przypadkach takich, władze te, celem sprawdzenia stanu rzeczy, zgłoszą się do dyrektora jeneralnego wystawy o udzielenie im jednego egzemplarza opisów, znaków fabrycznych lub modelów, na zasadzie których wydano bilet ochrony, a dyrektor jeneralny, przesyłając im takowy bez żadnych trudności, jedynie pod warunkiem zwrotu i z jednoczesnem odpowiedniem zanotowaniem w rejestrze (artykuł 4), nadmieni tylko, czy zachowanie tajemnicy było żądane lub nie.

Do artykułu 3.

Zażalenia przeciwko odmówieniu biletu ochrony są prawnie niedopuszczalne i przeto, gdyby je podano, będą bezwarunkowo odrzucone.

Jeżeliby zaś występowano przeciwko mocy prawnej wydanych certyfikatów ochrony, w tym względzie rozstrzygać będą władze, powołane do tego podług ustaw o ochronie, w artykule 1 wzmiankowanych.

Zatem dyrektor jeneralny wystawy powszechnej, gdyby skargi takie do niego wniesiono, nie przyjmie ich, lecz odeśle podających do władz właściwych. Co się tyczy przesłania władzom, do rozstrzygania w tym względzie powołanym, opisów, znaków fabrycznych lub wzorków, na zasadzie których wydano bilety ochrony obecnie zaskarżone, w tym względzie postąpić należy podług rozporządzenia służącego do artykułu 2.

Do artykułu 4.

Dyrektor jeneralny wystawy powszechnej winien utrzymywać osobny rejestr wydanych biletów ochrony i próśb, na podstawie których wydane zostały, a to w dwóch egzemplarzach

i zapisywać w nim pod liczbami bieżącemi każdy wydany bilet ochrony przed jego doręczeniem, z datą wydania i innemi ważniejszemi szczegółami, już pod artykułem 2 wzmiankowanemi, a oprócz tego zanotować w uwagach, czy w odnośnej prośbie żądano zachowania w tajemnicy opisu a względnie znaku fabrycznego lub modelu czyli nie.

Liczbę, pod którą bilet ochrony wpisano w rejestr, należy napisać tak na bilecie ochrony jakoteż na odnośnej prośbie i na owinięciu obudwóch egzemplarzy opisu a względnie znaku fabrycznego lub wzorku i tak prośby, jak i obadwa egzemplarze wspomnionych załączników powinny być złożone w porządku arytmetycznym podług tych liczb rejestru i tak zachowywane.

Z końcem wystawy a najpóźniej do dnia 15 listopada 1873 dyrektor jeneralny odda w porządku jeden egzemplarz rejestru wraz z odnośnemi prośbami i jednym egzemplarzem podanych z niemi opisów a względnie znaków fabrycznych, wzorków i modelów c. k. ministrowi handlu, drugi zaś egzemplarz rejestru wraz z jednym egzemplarzem wzmiankowanych powyżej załączników, za pośrednictwem reprezentanta-królewsko węgierskiego ministerstwa, królewsko węgierskiemu ministerstwu rolnictwa, przemysłu i handlu, dla zachowania ich w archiwach przywilejów obu stron.

## Do artykułu 5.

Dyrektor jeneralny wystawy powszechnej ogłosi niezwłocznie w dodatku urzędowym gazety wiedeńskiej każdy nowo wydany bilet ochrony.

Podobne ogłoszenie w dzienniku urzędowym węgierskim zarządzi reprezentant królewsko-węgierskiego ministerstwa.

Przeglądanie rejestru wydanych biletów ochrony jest każdemu dozwolone bezwarunkowo, przeglądanie zaś opisów, planów, wzorków itd. tylko wtedy, jeżeji w odnośnych prośbach nie żądano zachowania ich w tajemnicy.

## Do artykułu 6.

Jeżeli pomimo powyższych rozporządzeń znajdą się jakie wątpliwości w zastósowaniu niniejszej ustawy, takowe rozstrzygać będzie minister handlu.

**Banhans** r. w.

L. rejestru. **Wzór.**

Wystawa powszechna roku 1873.

# Bilet ochrony.

Podpisani potwierdzają niniejszem że pan (pani) N. N. z ..........
(pełnomocnik) .......... na podstawie i stósownie do warunków ustawy z dnia 13 listopada 1872 i XXIV artykułu ustanowy węgierskiej z roku 1872 uzyskał dla przedmiotu poniżej wyszczególnionego, na wystawę powszechną wiedeńską roku 1873 przyjętego t. j. ..........

..........

..........

ochronę { przywileju / znaku fabrycznego / wzorku } na czas od ..........
jako dnia ..........
do dnia 31 grudnia 1873 włącznie.

Wiedeń, dnia ..........

Za król. ministerstwo krajów korony węgierskiej:

Ces. król. rzeczywisty radca tajny i dyrektor jeneralny wystawy powszechnej:

Tu nastąpi osnowa ustawy z dnia 13 listopada 1872.